

Τσανάκτσα.

39.—Τσανάκτσα· κεῖται ἀνατολικῶς, εἰς 10' τῆς ὥρας ἀπόστα-
σιν ἀπὸ τῆς Καστανιῆς· ἦτο βουλγαροχώρι τῶν νεωτέρων χρόνων, ὅπως ἡ
Τάρφα, τὸ Ντελῆ Γιουνούζ καὶ οἱ Δέρκοι ἀπὸ 50—60 χρόνια, ἐνῶ προτέτε-
ρα ἦσαν τσιφλίκια τουρκικὰ μὲ κολλήγους βουλγαρόφωνας τῆς Μακεδονίας.

Τὸ 1884 εἶχεν 125 οἰκογενείας ὁρθοδόξων ὁμιλούντων μόνον τὴν βουλ-
γαρικὴν· εἶχε ναὸν τοῦ ἁγ. Γεωργίου. Τὸ σχολεῖον τοῦ ἐλειτούργει εἰς τὰ
κελλιά τοῦ ναοῦ, μὲ 30 μαθητὰς καὶ διδάσκαλον τὸν ψάλτην τοῦ ναοῦ,
ἀντὶ λ. Τ. 20 ἐτησίως, ποὺ προήρχοντο ἀπὸ τὰ κοινοτικὰ εἰσοδήματα Τὸ
1908 τὸ χωρίον προσεχώρησεν εἰς τὴν βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν. Ἡ τότε
ἴδρυσις ἐδῶ βουλγαρικοῦ ἡμιγυμνασίου προσέβαλε τὴν ἀγανάκτησιν τῶν
χωρίων τῆς Δέρκων καὶ συνέτεινεν εἰς τὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν διαμαρτυρίαν
τῶν κατὰ τῆς ὀλιγαρχίας καὶ τῆς ἀδυναμίας τοῦ τότε ἀθηναίου Καλλι-
νίκου, ὅπως καὶ τὸ 1911.

Τὸ 1912 κατὰ τὴν μάχην τῶν Μετρώων κατεστράφη, διότι εὗρέθη εἰς
τὸ πεδῖον τοῦ πολέμου. Οἱ κάτοικοί του διεσκορπίσθησαν, ἐγκατασταθέν-
τες εἰς τὴν Βουλγαρίαν, κατὰ τὴν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας συμ-
φύκει *расселены в боснийск. земли*

3) Συνηθέστερον Τζελάτ-κιοϊ, ἦτοι χωρίον ἐμπόρων ποιμνίων.

*Αθηνά
Γαϊδάρι
Γιεννι:
αθηνάικα
π. 1940
σ. 152
(45)*

39.—Τσανάκτσα· κεῖται ἀνατολικῶς, εἰς 10' τῆς ὥρας ἀπόστα-
σιν ἀπὸ τῆς Καστανιᾶς· ἦτο βουλγαροχώρι τῶν νεωτέρων χρόνων, ὅπως ἡ
Τάρφα, τὸ Ντελῆ Γιουνούζ καὶ οἱ Δέρκοι ἀπὸ 50—60 χρόνια, ἐνῶ προτήτε-
ρα ἦσαν τσιφλίκια τουρκικὰ με κολλήγους βουλγαρόφωνας τῆς Μακεδονίας.

Τὸ 1884 εἶχεν 125 οἰκογενείας ὀρθοδόξων ὁμιλούντων μόνον τὴν βουλ-
γαρικὴν· εἶχε ναὸν τοῦ ἁγ. Γεωργίου. Τὸ σχολεῖον τοῦ ἐλειτούργει εἰς τὰ
κελλιά τοῦ ναοῦ, με 30 μαθητὰς καὶ διδάσκαλον τὸν ψάλτην τοῦ ναοῦ,
ἀντὶ λ. Τ. 20 ἐτησίως, ποὺ προήρχοντο ἀπὸ τὰ κοινοτικὰ εἰσοδήματα Τὸ
1908 τὸ χωρίον προσεχώρησεν εἰς τὴν βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν. Ἡ τότε
Ἱδρυσις ἐδῶ βουλγαρικοῦ ἡμιγυμνασίου προεκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν τῶν
χωρίων τῆς Δέρκων καὶ συνέτεινεν εἰς τὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν διαμαρτυρίαν
τῶν κατὰ τῆς ὀλιγορίας καὶ τῆς ἀδρανείας τοῦ τότε μητροπολίτου Καλλι-
νίκου, ὅπως καὶ τὸ 1911.

Τὸ 1912 κατὰ τὴν μάχην τῶν Μετρώων κατεστράφη, διότι εὐρέθη εἰς
τὸ πεδῖον τοῦ πολέμου. Οἱ κάτοικοί του διεσκορπίσθησαν, ἐγκατασταθέν-
τες εἰς τὴν Βουλγαρίαν, κατὰ τὴν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας συμ-
φωνίαν· καὶ αὐτὸ μετεβλήθη, ὅπως καὶ τὰ δύο προηγούμενα, εἰς βοσκήσι-
μον ἔκτασιν . .

3) Συνηθέστερον Τζελάτ-κιοϊ, ἦτοι χωρίον ἐμπόρων ποιμνίων.

A. Th. Teitel
Γιαννίν:
Αρχ. κ. κ. Α. Θ.
τ. 17. 1940
π. 152-3
(45-46)